

ՅԱՄԱՆԱԿԱՐԱԿԱՆ Ք

Յայտնի է ընթերցողաց, որ Սիօնի ծամանակագրական մէջ միայն տեղական գէպերը կը պարունակին: այս պատճառաւ զրկուած է շատ անգամ նորանոր և ճոխ տեղեկութիւններէ, որովհետեւ ամենուն յայտնի է, թէ որչափ նեղ և անձուկ է լրուսաղէմի քաղաքական ջրմանալը նշանաւոր անցից նկատմամբ: Չէնք ժխտեր, որ լրուսաղէմը մի քանի ժամանակէն յետոյ իւր կրօնական մեծ նշանակութեան հետ քաղաքական նշանաւոր տեղ ևս պիտի գրաւէ, ինչպէս յայտնի կ'երեւի լրուսական ազգաց յաճախակի երթեւեկութիւնէն: բայց առայժմ այդ մեծ ժամանակակէտը դեռ հասած չէ: ուստի և ամենայն ինչ տակաւին մեծ մասամբ կրօնական է: Հետեւապէս եթէ Սիօնի ժամանակագրական մտքը հարուստ չ'է, պատճառը տեղական գէպերու նուազութիւնն է: Սէնք կարող ենք արդարեւ լրուսաղէմի հորիզոնէն արտաքին քաղաքական յեղափոխութեանց կամ նորանոր անցից նշանաւոր գէպերը ևս համառօտիւ Սիօնի ծամանակագրական մէջ առնուլ և աւելի ճոխացնել, բայց քաջայայտ է ամենեցուն որ Սիօնը քաղաքական օրագիր չ'է, այլ լ'գիտին, Բանասիրական և Վրասիրական: Ուստի թող ներողամիտ լինին մեր Սեծարգոյ բաժանորդները, եթէ երբեմն խիստ նշուաղ են Սիօնի ժամանակագրականը:

— Սուրբ քաղաքիս մէջ գտնուած քրիստոնէայ միաբանութեանց ատելութիւնները և ուրբ Տեղեաց մէջ ունեցած կռիւնները, որք երբեմն մեծ նախատինք կը բերէին Քրիստոնէութեան, վերջին մի քանի տարիներուս մէջ գէթ արտաքուստ անհետացած կ'երեւին, և այս պատճառաւ տեղու-

նական մեծամեծ տօները և հանդէսները կը կատարուին առանց տարաձայնութեան, ինչպէս ամսոյս մէջ կատարուեցաւ Ս. Օննդեան հանդէսը քրիստոնէաւայել խաղաղութեամբ:

— Տասը տարիէն առաջ ճոյնք լրուսաղէմի և իւր ջրմանալքին մէջ մօտ տասն հազար սուր կրօնակից ունէին, բայց մինչեւ ցայսօր կիսով քափ հետ զհետէ ուրիշ դաւանութեանց յարած են, մանաւանդ Լատինականին: Սիայն ամսոյս մէջ մօտ 350 անձինք լ'եթզէհեմի մէջ յունականութեանէ ի լատինականութեան դարձան:

Կ. Պօլոյ բնակիչ Սողմանեան Համաձի Պաշէ Սեծ. մահտեի Սարգիս Լաշի որդի մահտեի Յարութիւն 15 ամեայ պատանեակը, որ օգտփոխութեան համար բժշկաց խորհրդով լրուսաղէմ եկած էր, ամսոյս 25 ին կնքեց իւր մահական պաշտի ի ցաւ սրտի իւր բացակայ ծնողաց և եղբարց և համայն միաբանութեանս, որ յաճախ փայելած է Սեծ. Սարգիս Լաշի առաւ տաճեռնութեան, գործունէութեան և ազգասիրութեան արդու սկիւնները:

Հետեւ եալ օրը յուրարկաւ րութեան տխուր հանգէսը կատարեցաւ ի ներկայութեան համայն միաբանից և ջերմեանդն ժառանգորաց:

— Քաղաքիս Սուրբ շիւղատար, որ ի պաշտօնէ Պօլիս կոչուած էր լ'եւականէն, ամսոյս վերջերը վերագաւձաւ իւր պաշտօնը շարունակելու, որ առ ժամանակեայ կերպիւ քարտաղաքին յանձնուած էր:

— Սուրբ Թարու թեան տաճարի գմբէթի նորակերտութիւնը վաղուց արդէն լրացած լինելով՝ ամսոյս մէջ տախտակամանները եւ իւրաքանչիւր հանուեցան, եւ այժմ՝ նուիրական վեհապալարը կը փայլի իւր ընդարձակ, լուսաւոր եւ շքեղ կերտուածով՝ ի միւլ թարութիւն բարեպաշտ ուխտաւորաց եւ ամեն քրիստոնեայ միաբանութեանց։

Ձ Ո Ւ Ա Ր Ծ Ա Լ Ի Ք

1. Սորդուան մէկը մուրացիկ աղքատի մը հարցուց թէ՛ Բնէ բանով կ'ապրիս. աղքատը պատասխանեց աւնոր ըսելով թէ՛ պէտք էր հարցնելք թէ՛ Բնէ բանէ կը մեռնիս, եւ տըքեղէ կը պատասխանէի թէ՛ անթուութենէ։

2. Չիաւորին մէկը որ պաշարեալ քաղաքի մը պարսպին վրայ կը բնանար՝ հրանթի գնտակ մը եկաւ անոր գլուխը տարաւ. ուրիշ զինուոր մ'ալ եղաւ ծը տեսնելով պոռաց՝ «՜հ, ընկերս երբ որ արթննայ ինք զինքը առանց գլխու տեսնելով պիտի զարմանայ։

3. Վող մի գիշեր ատեն պատուհանէն աղքատ մարդու մը սենեակը մտաւ, եւ անկէ բան մը յափշտակելու համար սկսաւ ձեռքը խարխափել. աղքատը որ չէր քնանար, ըսաւ անոր. բարեկամ, գիշեր ատեն գուն այնպիսի տեղ մի կուգաս բան փնտրելու, ուր որ ես ցերեկուան ժամանակ բան մի չեմ կրուար գտնար։

4. Սուրացիկ աղքատ մը անցաւ Երուսաղէմ գութը աւելի շարժելու համար մտածեց որ համը ձեռանայ. Լիւթասարգ մի որ այս խաբէբան կը ճանաչէր, անտարբերութեամբ մը հարցուց անոր իւր քսակը հանելով.

քանի ժամանակէ ՚ի վեր համը ես պատասխան տուաւ համը՝ մանկութենէս ՚ի վեր։

5. Ղչակերտ մի որ քանի մի գրքերու հարկաւորութիւն ունէր իւր բարեկամներուն մէկին գրեց աղաչելով անոր որ զանոնք գնէ, ստակին գումարը առիթ մը պատահած ատեն կը վճարեմ ըսելով։ Ղյո բարեկամը յանձարարութիւնը զանց ընելով, քանի մի ժամանակէն զինի աշակերտին հանդիպելով ըսաւ, սիրելի բարեկամս կը ցաւ իմ որ այն նամակը չստացայ որուն մէջ աղաչէր էիք ձեզի համար քանի մի գրքեր գնելու։

6. Կասկնացի զինուոր մը պաշտօնակալէն իւր թոշակը կը խնդրէր, խիստ հարկաւորութիւն ունիւմ ըսելով, ուրովհետեւ կը մեռնիմ անթուութենէս։ Պաշտօնակալը անոր կարմրափայլ դէմքը տեսնելով ըսաւ թէ՛ կերպարանդ տուաւ կը հանէ գրեզ, մի խաբէք տէր իմ, կրկնեց զինուորը, դէմքը իմն չէ, այլ պանդոկապետին է, որ երկար ժամանակէ ՚ի վեր ինձ փոխ տուած է։

7. Օգրապէտ մի պատերազմի մէջ իրեն մէկ ոտքը կորսնցունելով անոր տեղ ուրիշ փայտէ ոտք մի շինել տրուած էր կատարեալ բնականին պէս։ Վտենէ մը վերջը հրանթի գնտակ մը եկաւ անոր փայտէ ոտքը տարաւ. զօրապետին բողոքիքը կայնողէրը սղջաւն պօռաւ. շուտ վերաբոյժը բերել տուէք, չէ՛ բարեկամներո, հանդարտութեամբ մը պատասխանեց անոնց, հիւսնը (տիւլկէր) բերել տուէք։

(Պիպի շարուհափո)։